

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 75/02-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. júla 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. P. M., bytom K., zastúpenej JUDr. S. R., advokátom, Advokátska kancelária Č. & R., K., vo veci porušenia jej základných práv a slobôd podľa čl. 19 ods. 1, čl. 20 ods. 1 druhej vety, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Krajského úradu v Košiciach z 13. marca 2002 č. 2002/01405 a Rady Slovenskej lekárskej komory z 15. februára 2002 č. 45/SLeK/2002 a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti Mgr. P. M. **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. mája 2002 doručená sťažnosť Mgr. P. M., bytom K. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. S. R., Advokátska kancelária Č. & R., K., doplnená podaním z 5. júna 2002, ktorou sťažovateľka namietala porušenie svojich základných práv a slobôd podľa čl. 19 ods. 1, čl. 20 ods. 1 druhej vety, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodnutiami Krajského úradu v Košiciach z 13. marca 2002 č. 2002/01405 a Rady Slovenskej lekárskej komory z 15. februára 2002 č. 45/SLeK/2002. Podaním,

ktoré bolo ústavnému súdu doručené 8. júla 2002, sťažovateľka svoju sťažnosť vzala v celom rozsahu späť.

Sťažovateľka svoju sťažnosť výslovne označila ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Na konanie ústavného súdu o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy sa vzťahujú ustanovenia § 49 a nasl. zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Podľa § 54 zákona o ústavnom súde, ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Keďže ústavný súd nezistil dôvody, ktoré by ho mohli viesť k záveru o neprípustnosti späťvzatia predmetnej sťažnosti, konanie o sťažnosti zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. júla 2002